

Panun pakinoita

Nuorten kulttuuriharrastuksia Kivenpäivän merkeissä.

Rouva Aune Messmanin kauniissa kodissa keskellä Oulua on koolla pieni seurue, joka yrittää keskustella kysymyksestä "onko Oulussa kulttuuritahtoa". Hämän vaikeahko, joskin tyhjentymätön keskustelunaihe, johon kaikki elämäkokemuksestaan huolimatta suhtautuvat suurinpiirtein positiivisesti, ts. toivossa. Ovathan ajan merkit sentään monessa suhteessa paremmat kuin esim. kymmenen vuotta sitten. Rva Messman on luovuttanut kotinsa Kalevalaisten Naisten ja Teiniliiton edustajien keskustelupaikaksi. Hänen lisäpuheen edustaa "kalevalaisia" heidän puheenjohtajansa, maisteri Katri Pelttari, ja teinejä Eeva Puhakainen, Kirsti Hulkko ja Jouko Mäkelä. Lisäksi on meitä sanomalehtisellaisia muutamia. Mutta itse paikasta muutama sana, sillä se on keskustelunaihe huomioonottaen mitä sopivin, koko sisustuksellaan inspiroiva. Laajoja seiniä peittävät taidearteet ikäänkuin avartavat näköpiiriimme.

Tuossa harvinainen Kyyhkynen, nuoruudentöitä, tuolla — tyypillisesti fanerille maalattuna — pienehkö Vilho Lampi, tuossa itse Pekka Halosta, tuossa tutunsävyinen akvarelli, Juho Mäkelän käsialaa, nämä vain esimerkeiksi mainittuina.

Kiven päivä lähestyy sattuen tänä kertaa sunnuntaiksi. Laajemmassa mielessä on se yleensäkin kirjallisuuden päivä ja siitä alkaa myös kirjallisuusviikko. Viikkoja on hyvä tapa viettää, mutta hyvä tapa voi olla huono tapa, jos se on hyvä tapa vain tavan vuoksi. Kirjallisuus merkitsee meille itsekullekin kuitenkin niin paljon, että se on meille enemmän kuin hyvä tapa, se on välttämätön niinkuin jokapäiväinen leipä sanan varsinaisessa merkityksessään. Jälleen tälläkin kertaa meillä oululaisilla on tilaisuus aloittaa kirjallisuusviikko hauskaasti nuorison parissa, kun varoamme itsellemme pari tuntia ensi sunnuntaina alkaen klo 14. Kolmannen kerran järjestävät silloin Oulun Kalevalaiset Naiset ja Teiniliitto yhdessä Kivenpäivän juhlan tällä kertaa kirjallisuuden ja musiikin merkeissä yleensä. Nuoret nimenomaan odottavat nyt vanhempia tähän tilaisuuteen omakohtaisesti tutustumaan nuoren opiskelijapolven kulttuuritahtoon, josta tämän juhlan järjestely

kokonaisuudessaan sekä sen eräät ohjelmakohdat ovat todistuksena. Yhtä tärkeä kuin tämän seikan toteaminen on yleensä tutustuminen nuorten, omien lasten ja heidän koulutovereittensa vapaa-ajan parhaisiin harrastuksiin, joista voin vakuuttaa, että ne eivät ole ainkaan huonompia kuin esimerkiksi minun lukiolaisaikoina, pikemmin päinvastoin, vaikka sitä kulttuuritahtoa toki oli silloinkin. Joku vanhemmista saattaisi nyt kysyä minulta, että kannattaako kävellä Raattiin. Mutta sanon empimättä, että kannattaa, sillä mitenkä voitte seurata lastenne puuhia, ellette joskus näe muutenkin heidän toiminnoistaan kuin läksytien luvun. Nuoret puolestaan varmasti arvostelevat huomaavaisuutenne korkealle samalla kuin se heitä innostaa jatkuviin ponnistuksiin.

Kun tässä nyt on kirjallisuudesta ollut puhetta, niin todettakoon, että ainakin tyttölyseossa toimii pieni kirjallinen kerho, jonkalainen lyseossakin aivan lähiaikoina jälleen aloittaa toimintansa. On vain, pokkitörmäläisillä, ollut niin monenlaisia touhuja, kun lähestyy se suuri juhla. Valon Terhon, maankuulun nyrkkipainoisen, 60-vuotisjuhla. Mitä taas tulee Kalevalaisten Naisten suunnitelmiin, niin on heidän tarkoituksensa yrittää tänä syksynä saada yhteyttä myös maakuntaan, missä mielessä he lähiaikoina tekevät retken Päivärinteeseen parantolaan, hieman myöhemmin Liminkaan, emäntäkoululaisten ja kansanopistolaisten luo, mahdollisesti muuallekin, missä vain suomalaiskansallisesta kulttuuriryöstä ollaan kiinnostuneita. Nämä kalevalalala... etten sanoisi kantelettaret (!) ovat täällä Oulussa osoittaneet sekä aloittekykyä että kulttuuritahtoa, mitenkähän olisi, jos niissä pitäjissä, missä miesväen tämänsuuntaiset tahtomukset ovat plus miinus nollassa, kantelettaret antaisivat "kanteleensa soida" Ehkäpä siinä manautuisivat urhotkin kumpujen yöstä!

Mutta älkäämme unohtako sunnuntain juhlaa, jossa kuulemme mm. kiintoisaksi kerrotun esityksen 60-vuotiasa F. E. Sillanpäästä.

P a n u.

JK. — Voin ilmoittaa, että Oulunsalon niinkuin Kempeleenkin kuulumisia tulee palstoillamme olemaan vastakin, minkälaisin nimimerkein, sen aika näyttää.